

fiender, men det, jeg har sagt, med Hensyn til den ærede Ministers Forhold, har jeg be-
viset for. Naar den ærede Minister siger, at
der ikke fra hans Side har været givet noget
Bestemt, hvorpaa der kunde bygges et Kon-
sortium, da maa jeg dog tro mine egne Dine;
jeg har jo her liggende for mig den høitærede
Ministers egen Skrivelse med hans Navn un-
der, hvori han besvarer de 4 Garantispørge-
maal, paa hvilke det kom an, og hvorpaa
Konfortiet blev dannet. Skrivelsen er for-
fattet, men den er tydelig, og den ærede Mi-
nister kan virkelig ikke bedømme, hvor vid-
løstigt en Skrivelse man skal have for at
danne et Konsortium. Her er 4 Spørge-
maal, som bleve affattede med telegrafisk Kort-
hed for at faae et bestemt Svar. Ja eller
Nei. Disse 4 Spørgemaal ere som sagt be-
svarede i en Skrivelse med hans Navns Un-
derskrift og behørig kontraheret. Denne
Svarskrivelse er gaaet over til de Fremmede,
og det maa dog være disses Sag, om de vilde
danne et Konsortium derpaa eller ikke. Der-
for kan jeg ikke forstaa, at den ærede Minister
kom tilbage til, at det var et Konsortium, der
var leilindig dannet paa dette Tilfaa.

Tilfaagnet om Garantien er affattet be-
stemt og koncist og ikke saaledes, som den høit-
ærede Minister har sagt; det hedder ikke deri:
350 000 Rd. pr. Mil. saaledes, som Ko-
ven hjemler det, men den Sum af
350 000 Rd. pr. Mil. for hvilken Loven
hjemler Rentegaranti. Jeg forstaaar ikke,
at den høitærede Minister stadig bemærker, at
der ikke er givet Noget, hvorpaa der kunde
bygges et Konsortium; idet et Konsortium blev
netop bygget paa hvad der var givet, og det,
som var givet, var en egenhændig Skrivelse
undertegnet af den høitærede Minister selv.
Den høitærede Minister har bemærket saa over-
ordentlig stærkt fremdraget, hvad jeg i Ordret
selv tydeligt og klart har fremdraget, og som
han derfor gjerne kunde have været sig den
Uleilighed at høre, nemlig Sagen til de
Fremmede. Jeg maa nu spørge: Kunne de
Herrer nævne mig et eneste Tilfælde af den her-
omhandlede Art, hvor man har kunnet til-
veiebringe Kapitaler uden at indgaa den For-
pligtelse at overdrage Sagen til dem, der

give Kapitalen; og hvorledes vilde det have
været muligt for os at faae Kapitaler fra
Udlandet, naar vi ikke samtidig vilde binde os
til en Overdragelse af den paagældende Sag?
Naar der altsaa kom en Agent fra det uden-
landske Selskab, som tilbød at sætte Kapitaler
i vort Foretagende, er det da ikke naturligt,
at det første, der stete, var, at vi bandt
os gjensidig? Jeg har jo ogsaa selv sagt, at
der fandt en Overdragelse Sted til det frem-
mede Selskabs to Agenter, og jeg kan gjerne
indrømme, at det stete ved en Trediemands
Gjælp, men det er jo aldeles ligeegyldigt. Til
Gjengjæld for den foreløbige Overdragelse bandt
de to Mand sig til at tilveiebringe den Ka-
pital, der var nødvendig til Sagens Udførelse;
og naar vi saa og det er Pointen i disse
Transaktioner, hvort der ikke er noget For-
kasteligt, og som ikke er Andet end hvad der
er foretaget ved den Udblandst-Galsterste Bane,
hvori vi forhandlede ogsaa, indbyrdeslig,
ærligt og åbent foretogger Sagen for Mi-
nisteren til hans Afgjørelse og spørge, under
hvilken Forbindelse Sagen under disses Forhold
kan ordnes, hvorledes er det da muligt, at
Noget kan finde det, der saaledes er stet,
urigtigt eller uhøderligt? Netop selve Over-
dragelsesdokumentet er blevet forelagt Ministe-
ren, han er blevet oplyst om, at Sagen fore-
løbty var ordnet ved Trediemands-Gjælp,
der vil man kunne se af de Papirer, jeg har
her, og som staa til de Sekrets-Tjeneste, hvis
de ønske at se mine Ord tydeligere stadfæstede
og derpaa havde vi som sagt, spurgt: Hvor-
ledes skal denne Sag saa ordnes; med andre
Ord: Vi have overgivet hele Sagens Afgjørelse
til den høitærede Minister. Naar Ministeren
saa ganske rigtig dertil svarede, at Banean-
laget skulde være dækket, saa var det naturligtvis
det vi selv ønskede, og for at dette kunde bliv
dækket, var det, at den høitærede Minister, for
at sikre sig mod Svindel, som han sagde,
bestemte at Statsraad Suel og jeg skulde re-
præsentere Foretagendet her i Landet og være
ene ansvarlige. Nu vel, det var en Betin-
gelse, som vi med største Fornøielse tog imod;
det var i sin Orden, at der blev truffet en
saadan Bestemmelse, men idet den blev truffet
var ogsaa Alt, hvad der tidligere kunde hen-